

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-4Cb/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119381094
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Wilková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:6119381094.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Janou Wilkovou v právnej veci žalobcu: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, so sídlom Špitálska 4,6,8, Bratislava- Staré Mesto, IČO: 00 681 156, zastúpený: Martin Pavle s.r.o., so sídlom Pribinova 4, Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 860 450, proti žalovanému: Valdemar Torák, s miestom podnikania Veterná 18, Piešťany, IČO: 35 238 313, zastúpený: Mgr. Peter Hargaš, advokát so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 42 258 413, o zaplatenie 23.751,33 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti istiny 21.461,47 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 21.461,47 eura od 15.04.2015 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.289,86 eura spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.289,86 eura od 10.02.2017 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-eur a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 78,14 % trov konania, s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeného súdu dňa 24.02.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 23.751,33 eura s príslušenstvom, náhradu spojenú s uplatnením pohľadávky a trovy konania. V žalobe uviedol, že žalobca ako poskytovateľ a žalovaný ako prijímateľ spolu uzatvorili dňa 08.07.2010 Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z2711023053401 (ďalej len ako „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bola úprava podmienok pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej len ako „NFP“) zo strany žalobcu žalovanému na realizáciu aktivít projektu s názvom: „Lodenica PN - rozvoj prevádzky s cieľom zvýšiť úroveň služieb v cestovnom ruchu“, kód ITMS projektu: 27110230534, ktorý bol predmetom schválenej žiadosti o NFP v rámci výzvy DOP2010-SIP005. Projekt realizovaný na základe Zmluvy mal byť financovaný z NFP v rozsahu 95 % z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu (bod 3.1. písm. c) Zmluvy). NFP sa poskytoval z dvoch zdrojov a to (i) štátny rozpočet SR a (ii) rozpočet EÚ. Žalovaný bol povinný zabezpečiť vlastné zdroje financovania vo výške 5% z celkových oprávnených výdavkov a súčasne mal znášať na vlastné náklady aj všetky neoprávnené výdavky (bod 3.1. písm. d) Zmluvy). V zmysle bodu 5.1. Zmluvy bolo dohodnuté financovanie systémom kombinácie zálohových platieb a refundácie (tento systém je upravený v čl . 16 bod 4 . 1 až 4 . 22 VZP). Financovanie zálohovými platbami sa vykonáva poskytnutím tzv. zálohových platieb prijímateľovi (žalovanému) ešte pred samotným použitím NFP na výdavky projektu. Následne prijímateľ (žalovaný) musí zálohovými

platbami prijaté NFP vynaložiť výlučne na úhradu oprávnených výdavkov v súlade so Zmluvou (bod 3.3. Zmluvy) a predložiť ich na kontrolu poskytovateľovi (žalobcovi) prostredníctvom tzv. zúčtovania zálohových platieb. Zálohové platby a zúčtovanie zálohových platieb sa vykonáva na základe tzv. žiadostí o platbu podávaných prijímateľom a poskytovateľ ich kontroluje, o čom vyhotovuje záznamy z administratívnej kontroly. Zúčtovaním zálohových platieb sa prijímateľovi (žalovanému) neposkytujú finančné prostriedky, ale sa posudzuje oprávnenosť vynaloženia NFP z poskytnutých zálohových platieb, tj. preukazuje sa ním najmä oprávnenosť, reálnosť, správnosť, aktuálnosť a neprekryvanie sa výdavkov projektu. Poskytovateľ (žalobca) kontroluje formálnu a vecnú správnosť žiadosti o platbu (čl. 16 bod 4.17 a 4.18 VZP). Zúčtovanie zálohových platieb je zamerané na výdavky, ktoré prijímateľ (žalovaný) uhradil z poskytnutej zálohovej platby, a ktorých oprávnenosť je prijímateľ (žalovaný) povinný preukázať. Podmienky oprávnenosti výdavkov určuje najmä čl. 14 VZP, ale aj iné predpisy, ktorými je upravené nakladanie s NFP (napr. bod 5.32. Zmluvy). Oprávnenosť výdavkov kontroluje poskytovateľ (žalobca) pri výkone svojich oprávnení aj v súlade s § 24b zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „Zákon o pomoci a podpore“), čl. 60 Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 a čl. 13 Nariadenia Komisie (ES) č. 1828/2006. Nárok prijímateľa (žalovaného) na príslušnú časť NFP vzniká len v rozsahu v akom poskytovateľ rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu (čl. 16 bod 4.15 VZP); obdobné oprávnenie žalobcu vyplýva aj zo zákona (§ 7 ods. 6 Zákona o pomoci a podpore). Žalovaný požiadal a žalobca následne žalovanému poskytol zálohové platby nasledovne:

Číslo ŽoP	Výška schválenej platby v zmysle ZAK k zálohovej platbe (v €)	Dátum úhrady
Výška žalobcom poskytnutej zálohovej platby (v €)		
Rozpočet EÚ Rozpočet SR		
27110230534101	33.083,19 5.838,21	15.11.2010 38.921,40
27110230534106	19.191,30 3.386,70	16.09.2011 22.578,-
27110230534108	22.353,27 3.944,69	27.04.2012 26.297,96
27110230534111	15.991,56 2.822,04	25.02.2013 18.813,60
Spolu: 106.610,96		

Žalovaný požiadal prostredníctvom žiadosti o platbu o zúčtovanie zálohových platieb a žalobca následne tieto žiadosti skontroloval nasledovne:

Číslo ŽoP	Výška žalovaným uplatňovaných výdavkov v ŽoP (v €)	Výška oprávnených výdavkov zistených po kontrole zúčtovania zálohových platieb v zmysle ZAK k zúčtovaniam zálohových platieb (v €)	Výška oprávnených výdavkov financovaných z NFP (súčet prostriedkov z rozpočtov EÚ a SR vo vedľajšom stĺpci) (v €)
Celkovo Rozpočet EÚ Rozpočet SR Vlastné zdroje			
27110230534203	6.681,48 6.681,48	5.395,26 952,13	334,09 6.347,39
27110230534204	15.025,80 14.145,56	11.422,48 2.015,79	707,29 13.438,27
27110230534205	2.940,- 2.940,-	2.374,05 418,95	147,- 2.793,-
27110230534207	28.344,70 27.681,40	22.352,63 3.944,67	1.384,10 26.297,30
27110230534209	22.269,40 19.803,85	15.991,54 2.822,10	990,21 18.813,64
27110230534212	36.180,59 16.181,94	13.066,86 2.305,99	809,09 15.372,85
27110230534213	740,61 740,61	598,05 105,54	37,02 703,59
Spolu: 83.766,04			

Kontrolou zúčtovacích žiadostí o platbu žalobca zistil, že výdavky predložené žalovaným neboli oprávnené v plnej výške (bod 4. vyššie). Žalovaný zúčtoval sumu zálohových platieb iba vo výške 83.766,04 eura; nezúčtované zostali finančné prostriedky v sume 22.844,92 eura (rozdiel medzi zálohovými platbami a zúčtovanou sumou oprávnených výdavkov pripadajúcou na poskytnuté NFP). Táto suma sa považuje za nezúčtovanú, keďže finančné prostriedky použité zo zálohových platieb na neoprávnené výdavky nemožno považovať za riadne zúčtované. Žalovaný z tohto nároku žalobcu vrátil

časť vo výške 1.383,45 eura. Zostávajúcu časť nároku žalobcu vo výške 21.461,47 eura bol žalovaný povinný vrátiť na základe žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Nakoľko žalovaný dobrovoľne nevrátil nezúčtovanú časť NFP, žalobca v súlade s čl. 10 ods. 4. VZP stanovil žalovanému povinnosť vrátiť sumu 21.461,47 eura Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230534/Z01 zo dňa 13.02.2015, doručenou žalovanému dňa 23.02.2015 (ďalej len „ŽoV/01“), ktorú bol žalovaný povinný vrátiť do 50 dní od doručenia ŽoV/01 (čl. 10 ods. 6. VZP), tj. do 14.04.2015. V rámci výkonu opätovnej kontroly žiadosti o platbu č. 27110230534204 bolo zistené, že predložené výdavky nespĺňali kritéria oprávnenosti v takej výške, v akej boli uvedené v pôvodnom ZAK k ŽoP č. 27110230534204 zo dňa 28.06.2011. Neoprávnenými výdavkami zistenými na základe opätovného overovania bola čiastka 2.410,38 eura, pričom čiastku 2.289,86 eura (95 % zo sumy 2.410,38 €) bol žalovaný v súlade s bodom 3.1. písm. d) Zmluvy povinný znášať sám. O výdavkoch, ktoré boli na základe opätovnej kontroly posúdené ako neoprávnené sa žalovaný dozvedel z Aktualizácie č. 1 ZAK k žiadosti o platbu č. 27110230534204 zo dňa 28.09.2016, doručenej žalovanému 06.10.2016. Nakoľko bolo identifikované plnenie na neoprávnené výdavky, žalobca ako riadiaci orgán vykonal finančnú opravu v zmysle § 27 Zákona o pomoci a podpore (bod 3.7. Zmluvy) v súlade s § 7 ods. 6 Zákona o pomoci a podpore. Nakoľko žalovaný dobrovoľne nevrátil nezúčtovanú časť NFP, žalobca v súlade s čl. 10 ods. 4. VZP stanovil žalovanému povinnosť vrátiť sumu 2.289,86 eura Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230534/Z09 zo dňa 23.11.2016, doručenou žalovanému dňa 21.12.2016 (ďalej len „ŽoV/09“), ktorú bol žalovaný povinný vrátiť do 50 dní od doručenia ŽoV/09 (čl. 10 ods. 6. VZP), tj. do 09.02.2017.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 11.10.2019 platobný rozkaz sp. zn. 11Up/1236/2019, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 23.751,33 eura, úrok z omeškania 9,05 % ročne zo sumy 21.461,47 eura od 15.04.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.289,86 eura od 10.02.2017 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky a trovy konania.

3. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že podpísal so žalobcom Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku dňa 08.07.2010. Žalobca nepredložil úplnú dokumentáciu, ktorá súvisí so Zmluvou o NFP a nezdôvodnil svoj nárok žiadnym spôsobom, pretože uviedol v žalobnom návrhu iba to, že žalobca neuznal výdavky projektu a to bez toho, aby popísal, čo urobil žalovaný v procese čerpania zle alebo ktoré výdavky projektu žalovaný nepreukázal ako oprávnené a ktoré výdavky vôbec žalobca posudzoval. nie je zrejmé prečo mal byť akýkoľvek výdavok vyhodnotený ako neoprávnený a kedy žalobca o tom vôbec rozhodol a nepredložil všetky prílohy žiadostí o platieb, čím nepreukázal, že skutočne výdavky boli neoprávnené. Žalobca k žalobe nepriložil žiadne rozhodnutie, ktoré by hovorilo, že výdavok je neoprávnený, respektíve žalobca nepoukázal na žiadne rozhodnutie, ktoré by toto tvrdenie dokazovalo a bolo záväzným podkladom pre žalovaného alebo pre súd. Pokiaľ žalobca tvrdí, že rozhodol o neoprávnenosti výdavkov, tak žalovaný namieta, že žalobca rozhodol v rozpore so Zmluvou o NFP o neoprávnenosti výdavkov a tvrdí, že žalobca mal rozhodnúť v zmysle Zmluvy o NFP o všetkých výdavkoch ako oprávnených presne tak ako to

urobil, keby neurobil opakované účelové kontroly, o ktorých ani žalobca nevedel. Žalobca chce vrátiť zálohu, o ktorej tvrdí, že nebola zúčtovaná, preto je povinný uviesť rozhodné skutočnosti a popísať dôvody, prečo záloha nebola zúčtovaná a prečo považuje jednotlivé výdavky za neoprávnené. Žalobca nepredložil k Zmluve o NFP všetky podpísané dodatky, ktoré upravujú znenie Zmluvy o NFP, ani prílohu, ktorá obsahuje schválený rozpočet projektu, a ani ďalšie prílohy Zmluvy o NFP. Príloha č. 2 Zmluvy o NFP obsahuje dôležité informácie, najmä ods. 7 tejto prílohy (rozpočet projektu), z ktorých vyplýva, že žalovaný už pri podpise Zmluvy o NFP schválil a predpokladal výdavky projektu v takom rozsahu, v akom ich žalovaný „Žiadosťami o platbu“ riadne vyúčtoval a zúčtoval. Zmluva o NFP je výsledkom procesu schvaľovania žiadosti o NFP v zmysle § 14 zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva a to vo všetkých účinných zneniach. Zmluva o NFP sa podpisuje potom, ako prijímateľ/žalovaný predložil úspešný projekt spolu s rozpočtom projektu. V schvaľovacej fáze, žalovaný schváli rozpočet a projekt a následne vyzve žalovaného na podpísanie Zmluvy o NFP. Potom ako žalovaný podpísal Zmluvu o NFP, ktorá obsahuje záväzok žalobcu preplatiť výdavky projektu, tak žalovaný pristúpil k realizácii samotného projektu a výkonu jeho aktivít. Žalovaný požiadal o zálohovú platbu, zaplatil svojich dodávateľov, predložil všetky zaplatené výdavky žalobcovi a oznámil mu cez Žiadosť o platbu, že zúčtoval zálohovú platbu s výdavkami projektu. Žalovaný si riadne v zmysle Zmluvy o NFP zazmluvnil dodávateľov, zrealizoval aktivity projektu (školenia/kurzy/...), zaplatil svojich dodávateľov a podal žiadosť o zúčtovanie zálohovej platby, pričom k tejto žiadosti predložil žalobcovi všetky dokumenty, ktoré od neho žalobca vyžadoval, t.j. rôzne faktúry, potvrdenia o platbách,

zmluvnú dokumentáciu s dodávateľmi a ďalšie dokumenty vyžadované žalobcom. Žalobca v žalobnom návrhu neuviedol ani jeden relevantný argument, prečo mal žalovaný údajne vrátiť žalovanú sumu. Žalobca odvádza svoj nárok na žalovanú sumu výlučne od toho, že žalovaný údajne nezúčtoval zálohovú platbu, avšak k žalobe nepriložil všetky dokumenty prislúchajúce k žiadosti o platbu a žiadnym spôsobom nepreukázal, že by formálnym (rozhodnutím správneho orgánu) alebo neformálnym (akýmkoľvek listom/oznámením/výstupom z ITMS) spôsobom rozhodol o oprávnenosti alebo neoprávnenosti výdavku a hlavne vôbec neuviedol, prečo výdavok nebol podľa názoru žalobcu oprávnený, tj. odôvodnil napr. že žalovaný neminul peniaze na aktivity projektu alebo že žalovaný minul vyššiu sumu ako mal alebo niečo iné. Žalovaný uvádza, že žalobca žiadnym spôsobom nerozhodol o tom, že by výdavky mali byť akýmkoľvek spôsobom nezúčtované alebo neoprávnené. Žalobca v žalobe uvádza (bod 5 žaloby): „Kontrolou zúčtovacích ŽoP žalobca zistil, že výdavky predložené žalovaným neboli oprávnené v plnej výške (bod 4. vyššie)“, avšak nikde neuvádza akou kontrolou malo údajne prísť k uvedenému záveru, čo bolo predmetom posudzovania a na základe čoho reálne odôvodnil záver, že výdavok je neoprávnený. Žalobca vôbec neuviedol, či výdavky nesúviseli s projektom alebo či bolo vo vyššej sume ako vo schválenom rozpočte alebo je to z iného dôvodu. Žalobca uvedené tvrdenie odvádza od Záznamov z administratívnej kontroly, z ktorých však nie je zrejmé ani to, čo bolo obsahom posudzovania a z akého dôvodu boli výdavky neoprávnené. Žalobca predložil množstvo dokumentov, pričom ani nie je zrejmé, ktorý dokument je vlastne predmetom tohto konania a čo vlastne žalobca spochybňuje a ako vysvetľuje, že výdavok je neoprávnený. Zo záznamov nie je zrejmé, kto vydal poverenie na výkon kontroly, na základe ktorého právneho predpisu prišlo k výkonu kontroly, prečo žalovaný nebol vyzvaný na to, aby sa k záverom kontroly vyjadril, aké rozhodnutie bolo vydané na základe vykonanej kontroly, tj. aké správne konanie prebehlo a kto bol jeho účastníkom, ak sa rozhodovalo o právach a povinnostiach žalovaného. Žalobca poukazuje napr. na § 24b Zákona o pomoci a podpore alebo čl. 60 Nariadenia Rady (SE) č. 1083/2006 alebo čl. 13 Nariadenia Komisie (ES) č. 1826/2006 alebo § 7 ods. 6 Zákona o pomoci a podpore (528/2008), nikde však neuviedol ako tieto oprávnenia realizoval a aký bol výstup týchto údajných oprávnení a ako reálne oboznámil žalovaného s výsledkami takto údajne realizovaných zákonných oprávnení. Výsledkom právomocí štátneho orgánu musí byť nejaké rozhodnutie, ktoré je možné preskúmať na súde. Nie je zrejmé, kedy žalobca „stanovil“ (ods. 10 žaloby) žalovanému povinnosť vrátiť NFP a vôbec nie je zrejmé kedy mal údajne vrátiť žalovaný nezúčtované finančné prostriedky. Pokiaľ je žalovanému známe, tak v zmysle bodu 2.4 Zmluvy o NFP bol žalovaný povinný použiť NFP (zálohu) na výdavky aktivít Projektu do 31.07.2012. Pokiaľ NFP (záloha) nebola zúčtovaná na výdavky vynaložené do tohto termínu, tak by mohol vzniknúť nárok na vrátenie NFP odo dňa 01.08.2012, čiže nárok na vrátenie nepoužitej zálohy sa žalobcovi premlčal najneskôr 01.08.2016, t.j. viac ako tri roky pred podaním jeho žaloby. Uvedené tvrdenie o premlčaní nároku žalobcu podporuje aj samotné znenie čl. 10 ods. 6 VZP, ktoré v tomto bode nehovorí nič o začatí plynutia premlčania, ale hovorí výlučne o tom, že Žiadosť o vrátenie NFP je výlučne predpokladom na to, aby žalobca dal podnet na Správu finančných kontrol (v súčasnosti Úrad vládného auditu) a oznámil podozrenie z porušenia finančnej disciplíny. Žiadosť o vrátenie NFP nie je rozhodujúcou skutočnosťou pre začatie plynutia premlčacej doby je iba predpokladom na oznámenie podozrenia z porušenia finančnej disciplíny a začatie možného konania v zmysle zákona č. 357/2015 Z.z, o finančnej kontrole a audite. Žalovaný o žiadnom takomto konaní voči svojej osobe nevie. Žalobca teda nemôže odvádzať začatie plynutia premlčacej doby od zaslania žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Premlčaciu lehotu nie je možné počítvať od žiadneho iného úkonu žalobcu alebo inej právnej skutočnosti, je možné ho počítvať výlučne od momentu, kedy mal byť projekt ukončený a výdavky vynaložené. Zo záznamov z administratívnej kontroly vyplýva, že žalobca uznal výdavky žalovaného do momentu, kým nevykonal účelovú opakovanú kontrolu. Žalovaný navrhol, aby súd nepriznal akúkoľvek náhradu trov právneho zastúpenia žalobcovi, pretože trovy na právnu pomoc nie je potrebné účelne vynaložiť zo strany žalobcu a to s ohľadom na skutočnosť, že žalobca disponuje množstvom pracovníkov, ktorí majú právnické vzdelanie a neexistuje tu dôvod na to, aby žalobca využíval služby advokáta. Žalovaný tvrdí, že trovy právneho zastúpenia sú neúčelné, pretože žalobca disponuje množstvom právnikov, ktorí môžu na veci pracovať v rámci svojho pracovného času a navyše žalobca plní úlohy riadiaceho orgánu, t.j. orgánu, ktorý riadi čerpanie NFP a teda by mal vedieť o čerpaní NFP oveľa viac ako advokát. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR, č.k.: II. ÚS 78/03-29 zo dňa 09.09.2004 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn.: 2 MCdo 16/2012 zo dňa 26.06.2013.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného zobral žalobu v časti istiny 21.461,47 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 21.461,47 eura od 15.04.2015 do zaplatenia zodpovedajúcej pohľadávke v zmysle žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230534/Z01. Uviedol, že NFP

môže byť poskytnutý výlučne na oprávnené výdavky (bod 3.3. Zmluvy o NFP), pričom nárok prijímateľa (žalovaného) na NFP vzniká len v rozsahu, v akom poskytovateľ (žalobca) rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu, ako to vyplýva z čl. 16 bod 4.15 VZP a aj z § 7 ods. 6 Zákona o pomoci a podpore. Oprávnenosť výdavkov posudzuje a rozhoduje o nej žalobca kontrolou ŽoP v zmysle čl. 16 body 4.17 a 4.18 VZP, v súlade s § 24b Zákona o pomoci a podpore. V systéme financovania zálohovými platbami oprávnenosť výdavkov žalobca zisťuje pri kontrole zúčtovacích ŽoP. Žalobca zistil a rozhodol, že nie všetky výdavky v zúčtovacích ŽoP boli oprávnené. Neoprávnené výdavky nemožno považovať za riadne zúčtované, keďže NFP môže byť poskytnutý len na oprávnené výdavky. V prípade poskytnutia NFP na neoprávnené výdavky musí žalovaný vrátiť časť NFP zodpovedajúcu neoprávneným výdavkom na základe žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Overovanie oprávnenosti výdavkov predstavuje zložitý proces výkonu kontrolných činností, ktoré sú zachytené v záznamoch z administratívnej kontroly. Je nepravdivé tvrdenie žalovaného, že nie je zrejmé, ktoré výdavky neboli posúdené oprávnené. Zo záznamov z administratívnej kontroly je zrejmé, ktoré výdavky žalovaného boli krátené, v akej výške a z akého dôvodu. Žalobca overuje prijímateľom (žalovaným) deklarované výdavky vzhľadom výšku limitov v zmysle Usmernenia N3/2007, charakter aktivity, na ktorú boli vynaložené výdavky, pomer priamych a nepriamych výdavkov, formálne podklady k výdavkom, obdobie vynaloženia výdavkov, neprekrývanie sa výdavkov, hospodárnosť a efektívnosť vynaloženia výdavkov a množstvo ďalších kritérií. Na kontrolu oprávnenosti výdavkov sú zákonom určené a personálne a metodicky vybavené špecializované subjekty, a to predovšetkým žalobca ako riadiaci orgán (§ 24b ods. 2 písm. c) Zákona o pomoci a podpore) alebo tzv. auditujúce orgány v zmysle zákona č. 357/2015 Z. z. o finančnej kontrole a audite a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Posudzovanie oprávnenosti výdavkov patrí do oblasti finančného práva, čo vyplýva z osobitnej povahy právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Žalovaný znáša dôkazné bremeno vzhľadom na svoje tvrdenie o oprávnenosti ním deklarovaných výdavkov. Žalobca nemá a nemôže preukazovať neoprávnenosť výdavkov, keďže v zmysle negatívnej dôkaznej teórie sa neexistencia skutočnosti nepreukazuje. Na základe Zmluvy o NFP sa poskytujú finančné prostriedky z verejných zdrojov, ktoré podliehajú osobitnej kontrole (bod 3.6. Zmluvy o NFP). V Zmluve o NFP absentuje obchodnoprávna kauza (bezprostredný ekonomický dôvod vzniku právneho vzťahu u oboch jeho účastníkov) - dôvodom uzatvorenia Zmluvy o NFP nie je hospodársky prospech žalobcu (poskytovateľa), dosiahnutie jeho zisku alebo zabezpečenie jeho potrieb. Pritom žalovaný získava prostredníctvom NFP benefit bez poskytnutia reálnej protihodnoty, čím je popretý základný princíp obchodných záväzkových vzťahov - odplatosť. Samotný názov plnenia - „nenávratný finančný príspevok“ (NFP) nemá obdobu v Obchodnom zákonníku a ani v inom súkromnoprávnom predpise nie je zadefinované obdobné plnenie. Zmluva o NFP má adhézny charakter - zmluvné strany nemôžu ovplyvniť text jej ustanovení. Postupuje sa podľa vzoru zmluvy a všeobecných zmluvných podmienok určených pre čerpanie NFP v rámci príslušného systému riadenia štrukturálnych fondov Európskej únie pre dané programové obdobie. Osobitná povaha právneho vzťahu odôvodňuje jeho nastavenie, ktoré sa z pohľadu prijímateľov (žalovaný) môže javiť ako nevyvážené. Žalovaný však získal verejné finančné prostriedky (NFP) bez poskytnutia protihodnoty. Preto je opodstatnený osobitne prísny režim kontroly nakladania s NFP. Žalovaný akceptoval podmienky poskytovania NFP na základe Zmluvy o NFP ako prejav jeho slobodnej vôle v súlade so zásadou zmluvnej slobody. Žalobca poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov najmä ohľadom špecifickosti právnych vzťahov súvisiacich s poskytovaním NFP, rozsahu vzniku nároku na NFP (t. j. že nárok na NFP vzniká len v rozsahu, v akom žalobca ako riadiaci orgán rozhodne o oprávnenosti výdavkov), ako aj oprávnenia žalobcu krátiť výdavky a upravovať tým výšku NFP, ktoré vyplýva nielen zo zmluvných dojednaní a predpisov záväzných pre strany podľa zmluvných dojednaní, ale aj priamo zo zákona (§ 7 ods. 6 Zákona o pomoci a podpore). O schválení žiadosti o platbu sa nevydáva administratívne ani súdne rozhodnutie. Zákon ani iný právny predpis neustanovuje, aby výstupom procesu overovania oprávnenosti výdavkov bolo rozhodnutie administratívnej alebo súdnej povahy. Proces oprávnenosti výdavkov sa nerealizuje v rámci správneho alebo súdneho konania, ale v rámci zmluvne dohodnutých mechanizmov kontroly projektu a nakladania s NFP v zmysle Zmluvy o NFP a príslušných predpisov. Zároveň Zmluva o NFP nepredpokladá formálne vydanie „rozhodnutia“ o oprávnenosti výdavkov. Ak žalobca nerozhodol o oprávnenosti výdavkov, tak tieto výdavky nemôžu byť oprávnené ani preplatené zo strany žalobcu. Preto nemusí existovať rozhodnutie o neoprávnenosti výdavkov. Čl. 16 bod 4.15 VZP k Zmluve o NFP neustanovuje konkrétnu formu rozhodnutia a ani nie je uvedené, že rozhodnutie musí spĺňať podmienky ako rozhodnutie správneho orgánu. K poukazovaniu žalovaného na rozpočet tvoriaci prílohu Zmluvy o NFP tvrdiac, že má nárok na NFP vo výške aká je v ňom uvedená žalobca uviedol, že podľa bodu 3.1. písm. c) Zmluvy o NFP - poskytovateľ (žalobca) poskytne prijímateľovi (žalovanému) NFP do výšky (nie vo výške) 194.607,02 eura, čo predstavuje 95 % z celkových oprávnených výdavkov na

realizáciu aktivít Projektu uvedených v bode 3.1. písm. b) článku 3. Zmluvy o NFP. Uvedená čiastka je maximálna možná výška NFP, avšak nie je to suma, ktorá musí byť prijímateľovi (žalovanému) aj zaplatená, resp. na ktorú vznikne prijímateľovi (žalovanému) nárok. Žalovaný nemá automaticky nárok na preplatenie celého NFP. Žalobca tiež uviedol, že je oprávnený vykonávať opätovné kontroly. Podľa bodu 46. časti 4.2.3 Systému riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programové obdobie 2007 - 2013, verzia 4.2 (ďalej len „Systém riadenia“) „Vykonávanie administratívnej kontroly je možné vykonať v akejkoľvek fáze počas alebo po ukončení realizácie projektu, pričom predmetom kontroly môže byť aj overenie výkonu predchádzajúcich kontrol, ktoré riadiaci orgán vykonal u prijímateľa.“. Závaznosť Systému riadenia vyplýva z bodu 3.6. Zmluvy o NFP a z úvodných ustanovení VZP k Zmluve o NFP. Právny vzťah založený Zmluvou o NFP teda umožňuje opakovanú kontrolu nakladania s NFP (§ 24b až 24j Zákona o pomoci a podpore, čl. 12 ods. 5 VZP a tiež bod 46. časti 4.2.3 Systému riadenia). Nárok na NFP zistený pri prvej kontrole žiadostí o platbu neznamena rozsah priznaného nároku, ktorý sa nemôže zmeniť. Ku kontrole oprávnenosti výdavkov nedochádza len pri podaní žiadosti o platbu, ale aj dodatočne, či už zo strany žalobcu ako poskytovateľa, resp. riadiaceho orgánu alebo inej oprávnenej osoby (článok 12 ods. 1 VZP). Výsledkom dodatočnej kontroly žiadostí o platbu sú aktualizácie záznamov z administratívnej kontroly. Prijímateľ je povinný vysporiadať zistené nedostatky a s tým spojenú zmenu rozsahu nároku na poskytnutie NFP. V zmysle čl. 10 ods. 6. VZP nárok na vrátenie NFP uplatnený v tunajšom konaní je splatný na základe doručenia žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, a to do 50 dní odo dňa doručenia žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov žalovanému. Keďže v čase podania žaloby neuplynula štvorročná premlčacia doba od splatnosti uplatneného nároku, nedošlo ani k jeho premlčaniu.

5. Žalovaný v duplike uviedol, že žalobca nemôže opis rozhodujúcich skutočností nahradiť odkazom na označené dôkazy, t.j. žalobca nemôže tvrdenie o tom, že výdavky sú alebo nie sú oprávnené preukázať odkazom na dôkaz, je povinný priamo v žalobe uviesť, ktoré položky na určitom dôkaze považuje za nezúčtované a prečo. Žalobca nevysvetlil z akých konkrétnych položiek pozostáva žalovaná suma a prečo nie sú tieto položky zúčtované. Žalobca by to mal vedieť vysvetliť, keďže tvrdí, že vo veci vykonal kontrolu a zistil nedostatky žiadostí o platbu, ktoré údajne popísal v dôkazoch. Žalovaný poukázal na bod 9 „opisu zistených nedostatkov“ uvedených v „Zázname z administratívnej kontroly - aktualizácia č. 1“, kde sa uvádza, že dvaja zamestnanci na základe dohody nemohli byť účastníkmi školenia. Žalobca vôbec neuviedol či napr. tento výdavok je tiež dôvodom na vrátenie zálohy alebo nie, navyše k žalobe ani nepredložil žiadost' o platbu žalovaného spolu so všetkými prílohami. Žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn.: 8Cdo/146/2019 zo dňa 22.01.2020, ktoré v bode 35 a 36 dalo za pravdu argumentácii, že súd je povinný v súdnom konaní posúdiť to, či jednotlivé výdavky, ktoré označil žalobca za neoprávnené, boli žalobcom vyhodnotené v zmysle Zmluvy o NFP a podpornej dokumentácie správne alebo nesprávne. Čiže žalobca má riadne preukázať, že všetky výdavky, ktoré označil ako neoprávnené, skutočne neoprávnené sú a musí uviesť aj prečo sú neoprávnené. Žalovaný zaslaním žiadosti o platbu (zúčtovacia / priebežná) urobil úkon voči žalobcovi, ktorým si započítal zálohu na vynaložené výdavky, t.j. akoby zaslal žalobcovi zúčtovaciu faktúru, na základe ktorej bola záloha zúčtovaná. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu premlčania. Ako začiatok premlčania (moment začatia plynutia premlčacej lehoty) na vydanie údajne nezúčtovanej zálohy je možné označiť moment podania žiadosti o platbu - napr. žiadost' o platbu č. 6028925 bola podaná 28.12.2011, žalovaný touto žiadosťou zálohu zúčtoval (ekvivalent faktúry); moment vyhotovenia záznamov z administratívnej kontroly - napr. záznam z AK zo dňa 17.01.2012, žalobca v tomto momente vedel, že záloha nebola zúčtovaná; moment dokedy mali byť školenia vykonané, to by malo byť zrejmé z úplnej Zmluvy o NFP, ak žalobca predloží celú zmluvnú dokumentáciu spolu so všetkými prílohami (čo mal urobiť už v žalobe). Žalobca označil moment začatia premlčacej doby ako uplynutie 50 dní od zaslania žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, čo je nesprávne, pretože táto žiadost' je iba predpokladom na podanie podnetu na správu finančnej kontroly podľa čl. 10 ods. 6 VZP a nemá vplyv na to, či právo na vrátenie NFP bolo alebo nebolo premlčané. Žalobca si svoje práva a povinnosti podľa Zmluvy o NFP uplatnil po viac ako 4 rokoch od podania žiadosti o platbu, čo je s ohľadom na 4 ročnú premlčaciu dobu uplatnené zjavne neskoro od akéhokoľvek momentu, s ktorým je možné začatie plynutia premlčacej doby spájať.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 31.01.2024 poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 2Obdo/36/2023, ktoré potvrdzuje argumentáciu žalobcu najmä, že (i) nárok na poskytnutie NFP vzniká len v rozsahu, v akom poskytovateľ rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu, (ii) žalovaný je viazaný aj neskoršími aktualizáciami Usmernenia N3/2007, nielen tou, ktorá bola platná v čase uzatvorenia Zmluvy o NFP, (iii) žalovaný ako prijímateľ má dôkazné bremeno ohľadom preukazovania

oprávnenosti výdavkov, (iv) súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania a (v) súd nemá povinnosť dať odpoveď na každý argument účastníka konania.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z2711023053401 zo dňa 08.07.2010, so Všeobecnými zmluvnými podmienkami k zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, so Žiadosťou o platbu č. 27110230534101, so záznamom z administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 27110230534101, so Žiadosťou o platbu č. 27110230534106, so záznamom z administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 27110230534106, so Žiadosťou o platbu č. 27110230534108, so záznamom z administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 27110230534108, so Žiadosťou o platbu č. 27110230534111, so záznamom z administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 27110230534111, so Žiadosťou o platbu č. 27110230534203, so záznamom z administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 27110230534203, so Žiadosťou o platbu č. 27110230534205, so záznamom z administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 27110230534205, so Žiadosťou o platbu č. 27110230534207, so záznamom z administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 27110230534207, so Žiadosťou o platbu č. 27110230534209, so záznamom z administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 27110230534209, so Žiadosťou o platbu č. 27110230534213, so záznamom z administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 27110230534213, s výpismi z účtu, so Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230534/Z09, s Aktualizáciou č. 1 záznamu z administratívnej kontroly žiadosti o platbu č. 27110230534204, so záznamom z administratívnej kontroly- aktualizácia č. 1 k žiadosti o platbu č. 27110230534204, so žiadosťou i vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230534111, so žiadosťou o platbu č. 27110230534212, so záznamom s administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 27110230534212, so žiadosťou o platbu č. 27110230534204, so záznamom s administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 27110230534204 ako i s obsahom celého spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe v rozsahu po čiastočnom späťvzatí zo dňa 06.03.2020, s tým, že má za to, že zostávajúca časť nároku je dôvodná. Zároveň poukázal na to, že argumentáciu žalobcu potvrdzuje aj rozsiahla judikatúra. K návrhu žalovaného na medzitýmne rozhodnutie o späťvzatej časti žaloby uviedol, že takýmto spôsobom nie je potrebné postupovať, postačuje ak súd rozhodne štyrmi výrokmi, prvým výrokom rozhodne o zastavení konania v späťvzatej časti, druhým výrokom rozhodne v merite, tretím rozhodne v časti náhrady trov konania v zastavenej časti do momentu späťvzatia a štvrtým výrokom rozhodne o náhrade trov konania v meritórnej časti, nakoľko sa jedná o rozsiahlu problematiku.

9. Právny zástupca žalovaného spochybnil nárok žalobcu v celom rozsahu a pridržiaval sa písomných podaní, najmä podania zo dňa 03.11.2019 a zo dňa 25.03.2020. Uviedol, že žalovaný má za to, že uplatnený nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný. Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 23.11.2016 obsahuje ako dôvod vrátenia, vrátenie zistenej nezrovnalosti. Na základe uvedeného je zrejmé, že tento dôvod nevyplýva zo zmluvy o NFP, najmä z čl. 10 VZP. Ohľadom predmetu konania uviedol, že nakoľko neprišlo k zastaveniu konania, tak predmetom konania je celá žalovaná istina, z ktorej sa má tiež počítať pomer úspechu vo veci ohľadom trov konania.

10. Zo Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z2711023053401 uzavretej medzi žalobcom ako poskytovateľom a žalovaným ako prijímateľom dňa 08.07.2010 vyplýva, že jej predmetom je úprava podmienok pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo strany žalobcu žalovanému na realizáciu aktivít projektu s názvom: Lodenica PN- rozvoj prevádzky s cieľom zvýšiť úroveň služieb v cestovnom ruchu⁴, kód ITMS projektu: 27110230534, ktorý bol predmetom schválenej žiadosti o NFP v rámci výzvy č. DOP2010-SIP005. Zmluvné strany sa dohodli, že celkové oprávnené výdavky na realizáciu aktivít projektu predstavujú sumu 204.849,49 eura, žaloba poskytne žalovanému NFP do výšky 194.607,02 eura, čo predstavuje 95 % z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu, žalovaný zabezpečí vlastné zdroje financovania projektu vo výške 5 % z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu. Žalobca sa v zmysle bodu 3.3. Zmluvy zaviazal použiť nenávratný finančný príspevok výlučne na úhradu celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu a za splnenia podmienok stanovených zmluvou. Žalobca zobral na vedomie, že NFP, a to aj každá jeho časť je finančným prostriedkom vyplatením zo štátneho rozpočtu SR. Na kontrolu a vládny audit použitia týchto finančných prostriedkov, ukladanie a vymáhanie sankcií za porušenie finančnej disciplíny sa vzťahuje režim upravený v právnych predpisoch ES a SR. Zároveň v zmysle bodu 3.7. žalobca zobral na vedomie, že ustanovením ods. 3.1. nie je dotknuté právo žalobcu vykonať finančnú

opravu v zmysle čl. 98 nariadenia Rady (ES) 1083/2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a v zmysle § 27 zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva.

11. Zo žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov ohľadom žiadosti o platbu č. 27110230534204 vyplýva dôvod vrátenia finančných prostriedkov: Vrátenie zistenej nezrovnalosti, suma istiny k vráteniu: 2.289,86 eura, ako aj uvedenie bankových účtov k vráteniu za zdroj EÚ a za zdroj ŠR.

12. Z podania označeného ako Aktualizácia č. 1 Záznamu z administratívnej kontroly Žiadosti o platbu č. 27110230534204 adresovaného žalovanému vyplýva, že podľa Príručky pre prijímateľa NFP nemôže byť prekročená výška percenta nepriamych výdavkov vo vzťahu k priamym výdavkom, ktoré bolo zazmluvnené v zmluve o poskytnutí NFP. Podľa aktuálne platného čerpania je prekročený pomer medzi priamymi a nepriamymi výdavkami vo výške až 17 %. Z dôvodu zachovania pôvodne zazmluvneného pomeru medzi priamymi a nepriamymi výdavkami, čo predstavuje 14,26 %, bol aktualizovaný záznam z administratívnej kontroly Žiadosti o platbu č. 27110230534 204, v ktorom sa výška oprávnených výdavkov znížila zo sumy 15.025,80 eura na 11.735,18 eura. V závere podania sa nachádza poučenie o možnosti podania písomných námietok voči zisteným nedostatkom a to v lehote 15 kalendárnych dní odo dňa doručenia predmetnej dokumentácie. Z predloženej doručky zároveň vyplýva, že žalovaný prevzal toto podanie vrátane prílohy dňa 06.10.2016.

13. Zo Záznamu z administratívnej kontroly - aktualizácia č. 1 k žiadosti o platbu č. 27110230534204 súd zistil, že v rámci opätovnej administratívnej kontroly boli zistené nové nedostatky spočívajúce v prekročení výšky percenta nepriamych výdavkov vo vzťahu k priamym výdavkom, ktoré bolo zazmluvnené v zmluve o poskytnutí NFP. Z dôvodu zachovania pôvodne zazmluvneného pomeru medzi priamymi a nepriamymi výdavkami čo predstavuje 14,26 % bol aktualizovaný Záznam z administratívnej kontroly, v ktorom sa výška oprávnených výdavkov znížila zo sumy 15.025,80 eura na 11.735,18 eura. Podľa aktuálne platného čerpania je prekročený pomer medzi priamymi a nepriamymi výdavkami až vo výške 17 %. Na základe uvedeného bol krátený deklarovaný výdavok č. 13 koordinátor projektu vo výške 356,40 eura, č. 14 manažér pre implementáciu vo výške 307,50 eura, č. 15 publicita- inzerát vo výške 250,-eur, č. 16 Publicita- propagačné materiály vo výške 1.372,90 eura, č. 17 koordinátor projektu vo výške 123,58 eura.

14. Súd nevykonal dokazovanie vyžiadanim a oboznámením všetkých príloh Žiadostí o platbu, keďže výška žalovaným vynaložených výdavkov vyplýva aj z predloženého zoznamu deklarovaných výdavkov predložených ako príloha č. 1 k Žiadosti o platbu č. 27110230534204, v ktorom sa uvádzajú jednotlivé výdavky aj s uvedením ich skupiny. Zároveň nevykonal dokazovanie vyžiadanim a oboznámením správy o pochybeniach prvej kontrolnej skupiny a oznámenie dôvodu, kde prvá kontrolná skupina pochybila a interného rozhodnutia, ktoré hovorí o nutnosti vykonať opakovanú kontrolu, nakoľko považoval takýto dôkaz za nadbytočný, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo oprávnenie žalobcu opätovne overovať výkon predchádzajúcich kontrol. Napokon súd nevyžiadal od žalobcu prehľadnú tabuľku, nakoľko zo záznamu z administratívnej kontroly vyplýva, ktoré výdavky žalobca neuznal a v akej výške s uvedením dôvodu.

15. Podľa ustanovenia § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len ako „Obchodný zákonník“), účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

16. Podľa ustanovenia § 2 písmeno j/ zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „zákon o pomoci a podpore“), na účely tohto zákona je kontrolou projektu súhrn činností riadiaceho orgánu podľa osobitného predpisu a podľa tohto zákona.

17. Podľa ustanovenia § 7 ods. 6 zákona o pomoci a podpore, riadiaci orgán je oprávnený pozastaviť, zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť, ak zistí nedostatky v postupe prijímateľa a partnera pri realizácii pomoci a podpory.

18. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o pomoci a podpore, pomoc a podpora sa poskytuje prijímateľovi na základe zmluvy uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

19. Podľa ustanovenia § 24b ods. 1 zákona o pomoci a podpore, kontrolu projektu vykonáva riadiaci orgán. Riadiaci orgán môže poveriť výkonom kontroly projektu právnickú osobu, ktorá má odborné, personálne a materiálne predpoklady na výkon tejto kontroly; tým nie je dotknuté ustanovenie § 7 odsek 3.

20. Podľa ustanovenia § 24b ods. 2 zákona o pomoci a podpore, kontrolou projektu riadiaci orgán overuje a) plnenie podmienok poskytnutia pomoci a podpory, b) súlad platby a súvisiacej dokumentácie s osobitnými predpismi, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná a na základe ktorých sa Slovenskej republike poskytujú prostriedky zo zahraničia a uzatvorenými zmluvami podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, c) hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory.

21. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právnické osoby a fyzické osoby, ktorým sa poskytujú verejné prostriedky, zodpovedajú za hospodárenie s nimi a sú povinné pri ich používaní zachovávať hospodárnosť, efektívnosť a účinnosť ich použitia; pri poskytovaní preddavkov z verejných prostriedkov sú povinné postupovať podľa odsekov 8 až 10.

22. Podľa bodu 5.32. Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku Z2711023053401 zo dňa 08.07.2010, Schválením výdavku v rozpočte projektu nevzniká prijímateľovi automaticky nárok na uhradenie výdavku, ak nepreukáže oprávnenosť výdavku v zmysle usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013 v zmysle neskorších aktualizácií.

23. Podľa bodu 4. článku 10 Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, povinnosť vrátenia NFP alebo jeho časti alebo príjmu (podľa ods. 1 písm. a) až h) a ods. 2 tohto článku VZP) alebo povinnosti odvodu výnosu (podľa ods. 1 písm. i) tohto článku VZP), ako aj v prípade postupu podľa poslednej vety ods. 3 tohto článku VZP jeho rozsah stanoví Poskytovateľ v „Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov“, ktorú zašle Prijímateľovi.

24. Podľa bodu 5. veta prvá článku 12 Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, oprávnené osoby na výkon kontroly/audit u prijímateľa kedykoľvek od podpisu Zmluvy až do 31.08.2020.

25. Podľa bodu 4.15 článku 16 Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, prijímateľovi vznikne nárok na platbu pri systéme zálohových platieb iba v prípade, ak podá úplnú a správnu Žiadosť o platbu (poskytnutie zálohovej platby aj zúčtovanie zálohovej platby), a to až momente schválenia Žiadosti o platbu poskytovateľom. Pri Žiadosti o platbu podľa predchádzajúceho odseku vznikne Prijímateľovi nárok na vyplatenie príslušnej platby v prípade predloženia úplnej a správnej Žiadosti o platbu a v momente schválenia súhrnnej Žiadosti o platbu certifikačným orgánom. Nárok Prijímateľa na vyplatenie príslušnej platby vzniká len v rozsahu v akom Poskytovateľ rozhodne o oprávnenosti výdavkov Projektu.

26. Podľa bodu 46. časti 4.2.3 Systému riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programové obdobie 2007 - 2013, verzia 4.2, vykonávanie administratívnej kontroly je možné vykonať v akejkoľvek fáze počas alebo po ukončení realizácie projektu, pričom predmetom kontroly môže byť aj overenie výkonu predchádzajúcich kontrol, ktoré riadiaci orgán vykonal u prijímateľa.

27. Podľa článku 11 bod 1) Usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013 v zmysle neskorších aktualizácií, oprávnené výdavky z hľadiska aktivít projektu sa členia na priame výdavky a nepriame výdavky.

28. Podľa článku 11 bod 2) Usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013 v zmysle neskorších aktualizácií, Priame výdavky - sú výdavky/náklady, ktoré sú určené na financovanie hlavných aktivít projektu. Vyznačujú sa tým, že priamo vznikajú pri uskutočňovaní oprávnenej hlavnej aktivity projektu v súlade s cieľom projektu a programu. Napr.: výdavky na odmenu lektora, školiace pomôcky, prenájom učebných priestorov, výdavky na obstaranie majetku (hmotného, nehmotného) používaného na priame aktivity, a pod.

29. Podľa článku 11 bod 6) Usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013 v zmysle neskorších aktualizácií, Nepriame výdavky - sú bežné výdavky/náklady súvisiace so zabezpečením realizácie riadenia projektu, publicity a informovanosti, t. j. podporných aktivít projektu: a) výdavky prijímateľa na personál vyčlenený na riadenie projektu (projektový manažér, finančný manažér, a pod.); b) tovary a služby, ktoré súvisia s administratívnym zabezpečením realizácie projektu vrátane informovania a publicity.

30. Podľa článku 11 bod 8) Usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013 v zmysle neskorších aktualizácií, Nepriame výdavky preukazované účtovnými dokladmi sa uvádzajú v jednotlivých skupinách bežných výdavkov. Nepriame výdavky uplatnené paušálnou sadzbou sa uvádzajú v skupine oprávnených výdavkov 910 - Paušálne nepriame výdavky. Maximálna výška nepriamych výdavkov je 20 % z celkových oprávnených priamych výdavkov projektu, pokiaľ výzva/písomné vyzvanie neustanovili nižšie percento. Nepriame výdavky nad uvedený limit sa považujú za neoprávnené výdavky. Celková oprávnená výška nepriamych výdavkov za celé obdobie realizácie projektu sa prepočíta v záverečnej žiadosti o platbu.

31. Podľa časti I článku 2 bodu 36) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006, nezrovnalosť je akékoľvek porušenie práva Únie alebo vnútroštátneho práva týkajúceho sa jeho uplatňovania, vyplývajúce z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, ktorý sa zúčastňuje na vykonávaní EŠIF (pozn. európske štrukturálne a investičné fondy), dôsledkom čoho je alebo by bol negatívny dopad na rozpočet Únie zaťaženie všeobecného rozpočtu neoprávneným výdavkom.

32. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

33. Podľa ustanovenia § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

34. Podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

35. Podľa ustanovenia § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

36. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

37. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

38. Podľa ustanovenia § 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

39. Podľa ustanovenia § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), žalobca môže vziať žalobu späť.

40. Podľa ustanovenia § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

41. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

42. Žalobca sa v žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 23.751,33 eura s príslušenstvom a to úrokom z omeškania 9,05 % ročne zo sumy 21.461,47 eura od 15.04.2015 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.289,86 eura od 10.02.2017 do zaplataenia a paušálnu náhradu spojenú s uplatnením pohľadávky. Podaním zo dňa 06.03.2020 zobral žalobca žalobu späť a to v časti istiny 21.461,47 eura a úroku z omeškania 9,05 % ročne zo sumy 21.461,47 eura od 15.04.2015 do zaplataenia zodpovedajúcej pohľadávke v zmysle žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230534/Z01.

43. Späťvzatie žaloby je jednostranný procesný úkon, ktorým žalobca prejavuje svoju vôľu nepokračovať ďalej v konaní s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie bez meritórneho rozhodnutia. Súd je povinný dispozičný prejav vôle žalobcu rešpektovať a po späťvzati žaloby pokračuje v konaní tak, aby bolo toto konanie bez ďalšieho prejednanie veci zastavené, resp. sčasti zastavené. Ak sú splnené podmienky na zastavenie časti konania v dôsledku čiastočného späťvzati žaloby, súd konanie v príslušnej časti zastaví. Aj v tomto prípade však platí, že výrok o čiastočnom zastavení konania je až súčasťou rozhodnutia vo veci samej (§ 145 ods. 2). Súd vzhľadom na uvedené nerozhodoval o čiastočnom späťvzati žaloby čiastočným rozsudkom, aby ustálil predmet konania, tak ako to navrhoval žalovaný, keďže v dôsledku späťvzati žaloby, súd v ďalšom priebehu sporu už o danej časti nekoná a osobitným výrokom rozhodne o čiastočnom späťvzati žaloby v meritórnom rozhodnutí. Vzhľadom na uvedené súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami konanie v časti istiny a príslušenstva zastavil, tak ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

44. Predmetom konania tak zostalo zaplataenie istiny vo výške 2.289,86 eura na základe žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230534/Z09 (k žiadosti o platbu 27110230534204) spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.289,86 eura od 10.02.2017 do zaplataenia a paušálna náhrada nákladov.

45. V konaní nebolo sporné, že strany sporu uzavreli dňa 08.07.2010 Zmluvu o poskytnutí nenávratného príspevku, predmetom ktorej bola úprava podmienok pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo strany žalobcu ako poskytovateľa žalovanému ako prijímateľovi na realizáciu aktivít projektu s názvom „Lodenica PN- rozvoj prevádzky s cieľom zvýšiť úroveň služieb v cestovnom ruchu“. Žalobca ako poskytovateľ mal poskytnúť žalovanému ako prijímateľovi NFP v rozsahu 95 % z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu. Žalovaný bol povinný zabezpečiť vlastné zdroje financovania vo výške 5 % z celkových oprávnených výdavkov a zároveň mal zabezpečiť ďalšie vlastné zdroje financovania všetkých neoprávnených výdavkov. V zmysle bodu 5.1 Zmluvy bolo dohodnuté financovanie systémom kombinácie zálohových platieb a systému refundácie. V rámci tohto systému sa poskytujú platby na oprávnené výdavky projektu na základe Žiadosti o platbu (poskytnutie zálohovej platby) a Žiadosti o platbu (zúčtovania zálohovej platby). V rámci systému refundácie poskytuje poskytovateľ NFP na základe skutočne vynaložených výdavkov zo strany prijímateľa. Prijímateľ musí použiť NFP výlučne na úhradu celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít.

46. Tiež nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanému zálohové platby a to na základe žiadosti o platbu č. 27110230534101 dňa 15.11.2010 platbu vo výške 38.921,40 eura, na základe žiadosti o platbu č. 27110230534106 dňa 16.09.2011 platbu vo výške 22.578,- eur, na základe žiadosti o platbu č. 27110230534108 dňa 27.04.2012 platbu vo výške 26.297,96 eura, na základe žiadosti o platbu č. 27110230534111 dňa 25.02.2013 platbu vo výške 18.813,60 eura, spolu vo výške 106.610,96 eura.

47. Žalovaný v konaní namietal, že by žalobcom uvádzaný výdavok vo výške 2.289,86 eura riadne nezaúčtoval a že by bol neoprávnený, uviedol, že nárok žalobcu je premlčaný a tiež namietol žalobcov nárok na náhradu trov konania.

48. Súd sa v prvom rade zaoberal charakterom právneho vzťahu, nakoľko žalovaný v podanom odpore uviedol, že Zmluva medzi stranami sporu má charakter zmluvy o dielo podľa Obchodného zákonníka, pričom žalobca si objednal u žalovaného aktivity projektu, ktoré ak žalovaný zrealizuje, tak žalobca mu zaplatí sumu uvedenú v schválenom rozpočte. Z predloženej Zmluvy, konkrétne bodu 1.3. je preukázané, že došlo k uzatvoreniu inomínatnej zmluvy podľa ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, na základe ktorej sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť nenávratný finančný príspevok, pričom žalovaný bol následne povinný preukázať oprávnenosť výdavkov použitých na realizáciu aktivít a žalobca bol oprávnený vykonať administratívnu kontrolu žiadostí o platbu z hľadiska formálnej a vecnej správnosti vynaložených výdavkov žalovaným. Na predmetný vzťah sa tak vzťahuje Obchodný zákonník ako aj verejnoprávne predpisy a to § 15 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov ES, § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, ide teda o súkromnoprávny charakter záväzkového vzťahu s prvkami verejného práva.

49. Keďže na zmluvný vzťah medzi stranami sporu sa vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka súd námietku premlčania nároku vznesenú žalovaným posudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka v zmysle ustanovení ktorého je všeobecná premlčacia doba štvorročná. Pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). K momentu začatia plynutia premlčacej doby súd poukazuje na rozhodnutia Krajských súdov v obdobných veciach, ktoré vyhodnotili, že žalobca bol oprávnený vykonávať kontrolu uplatnených výdavkov žalovaným, pričom až vykonaním kontroly zistil, že časť výdavkov je neoprávnená, následne žalobca stanovil žalovanému povinnosť vrátiť dlžnú čiastku na základe Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 23.11.2016, s tým, že žiadosť určovala dobu splatnosti záväzku. Žalovaný prevzal Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov dňa 21.12.2016 a dlžnú sumu mal vrátiť podľa zmluvného dojednania do 50 dní (čl. 10 bod 6 VZP) od doručenia žiadosti t.j. do 09.02.2017, pričom uvedený deň bol dňom splatnosti. Premlčacia doba začala plynúť dňa 10.02.2017 a keďže žalobca podal žalobu dňa 02.10.2019 teda v rámci 4-ročnej premlčacej doby, nárok nie je premlčaný.

50. Žalobca výšku žalovaného nároku odôvodnil tak, že táto zodpovedá rozdielu medzi poskytnutými zálohovými platbami a výškou oprávnených výdavkov zistených pri kontrole zúčtovania tzv. zúčtovacích ŽoP, s tým, že v rámci opätovnej kontroly ŽoP č. 27110230534204 bolo zistené, že predložené výdavky nespĺňali kritériá oprávnenosti v takej výške, v akej boli uvedené v pôvodnom zázname z administratívnej kontroly zo dňa 28.06.2011, pričom ako neoprávnené výdavky boli stanovená čiastka 2.410,38 eura. Žalovaný v konaní uviedol, že žalobca si síce nárokuje vrátenie časti vyplatených prostriedkov, avšak žiadnym spôsobom nepreukázal, aké výdavky žalovaného považuje za nesprávne, v tejto veci nevydal ani žiadne rozhodnutie, v ktorom by sa uvádzala výška neoprávnené vyplatených prostriedkov prípadne dôvod, prečo ich žalobca považuje za neoprávnené zaúčtované a nie je zřejmý právny základ a dôvod opakovaných kontrol. V tejto súvislosti súd uvádza, že žalobca bol oprávnený kontrolovať oprávnenosti výdavkov v zmysle ustanovenia § 24b zákona o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, v zmysle článku 12 bodu 5. VZP mal kompetenciu tak urobiť kedykoľvek od podpisu Zmluvy o NFP až do 31.08.2020 a podľa časti 4.2.3 bodu 46. Systému riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programové obdobie 2007 - 2013, verzia 4.2. tak mohol urobiť aj po ukončení realizácie projektu, s tým, že mohol opätovne overovať výkon predchádzajúcich kontrol.

51. Žalobca po zúčtovaní zálohovej platby č. 27110230534204 vykonal administratívnu kontrolu oprávnenosti, pričom v závere zistil, že si žalovaný uplatnil aj výdavky, na ktoré mu nevznikol nárok. Zo záznamu z administratívnej kontroly- aktualizácia č. 1 zo dňa 28.09.2016 mal súd preukázané, že v rámci nedostatkov zistených v rámci opätovnej kontroly žalobca uviedol, že „podľa príručky pre prijímateľa nemôže byť prekročená výška percenta nepriamych výdavkov vo vzťahu k priamym výdavkom, ktoré bolo zazmluvnené v zmluve o poskytnutí NFP. Z dôvodu zachovania pôvodne zazmluvneného pomeru medzi priamymi a nepriamymi výdavkami čo predstavuje 14,26 %, bol aktualizovaný Záznam z administratívnej kontroly, v ktorom sa výška oprávnených výdavkov podľa SORO (Sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom) znížila zo sumy 15.025,80 eur na 11.735,18 eur. Podľa aktuálne platného čerpania je prekročený pomer medzi priamymi a nepriamymi výdavkami až vo výške 17 %.“ Na základe uvedeného žalobca krátil výdavky a to č. 13 koordinátor projektu, označený v Zozname deklarovaných

výdavkov (rub č.l. 120 a č.l. 121 súdneho spisu) ako 910- paušálny nepriamy výdavok v sume 356,40 eura z nárokovanej sumy 396,-eur, č. 14 manažér pre implementáciu, označený v Zozname deklarovaných výdavkov ako 910- paušálny nepriamy výdavok v celej nárokovanej sume 307,50 eura, č. 15 Publicita- inzerát, označený v Zozname deklarovaných výdavkov ako 910- paušálny nepriamy výdavok v celej nárokovanej sume 250,-eur, č. 16 publicita- propagačné materiály, označený v Zozname deklarovaných výdavkov ako 910- paušálny nepriamy výdavok v sume 1.372,90 eura z nárokovanej sumy 1.424,-eur a napokon č. 17 koordinátor projektu, označený v Zozname deklarovaných výdavkov ako 910- paušálny nepriamy výdavok v sume 123,58 eur z nárokovanej sumy 396,-eur. Uvedený záznam z administratívnej kontroly vrátane podania zo dňa 28.09.2019 označeného ako Aktualizácia č. 1 záznamu z administratívnej kontroly Žiadosti o platbu č. 27110230534204 bol doručený žalovanému dňa 06.12.2016, pričom žalovaný bol poučený, že voči zisteným nedostatkom, ktoré boli identifikované v rámci kontroly môže v lehote 14 kalendárnych dní odo dňa doručenia predmetnej dokumentácie podať písomné námietky. Žalovaný k zisteným nedostatkom námietky nepodal a nepreukázal, že nedošlo k prekročeniu výšky nepriamych výdavkov v zmysle opisu zistených nedostatkov.

52. Žalovaný v konaní namietal, že žalobca v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov nešpecifikoval zmluvný dôvod podľa čl. 10 ods. 1 VZP a tiež žiadal v žiadosti o vrátenie vrátiť finančné prostriedky z dôvodu zistenej nezrovnalosti, pričom v konaní nepreukázal, že by akýkoľvek výdavok bol v rozpore s právom EÚ. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 (účinného v čase, v ktorom prebiehala administratívna kontrola výdavkov) definuje nezrovnalosť ako akékoľvek porušenie práva Únie alebo vnútroštátneho práva týkajúceho sa jeho uplatňovania, vyplývajúce z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, ktorý sa zúčastňuje na vykonávaní EŠIF, dôsledkom čoho je alebo by bol negatívny dopad na rozpočet Únie zaťažením všeobecného rozpočtu neoprávneným výdavkom. Nástrojom zabezpečenia a uplatňovania systému ochrany finančných záujmov EÚ v podmienkach SR je zmluva o NFP uzatvorená medzi stranami sporu. Predmetná zmluva o NFP zaväzuje prijímateľa prijať a použiť poskytnutý NFP v súlade s podmienkami určenými v zmluve o NFP. Práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o NFP pre obe zmluvné strany sa dotýkajú oblasti zabezpečenia ochrany finančných záujmov EÚ v Slovenskej republike. Nezrovnalosť vznikne v dôsledku porušenia právnych predpisov EÚ alebo SR, príp. porušením zmluvných dokumentov ktoré upravujú pravidlá a podmienky pre poskytnutie a použitie prostriedkov EÚ a prostriedkov štátneho rozpočtu, pričom toto porušenie vyplýva z konania alebo opomenutia konania subjektu a jeho dôsledkom je alebo by mohlo byť porušenie rozpočtu EÚ alebo rozpočtu verejnej správy. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný nedodrжал maximálnu výšku nepriamych výdavkov z celkových oprávnených priamych výdavkov projektu, pričom ako vyplýva z článku 11 bod 8) Usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013, nepriame výdavky nad stanovený limit sa považujú za neoprávnené výdavky a takéto výdavok teda nie je použitý v súlade so zmluvnými podmienkami Zmluvy o NFP. K námietke žalovaného ohľadom neuvedenia zmluvného dôvodu podľa ktorého je žalovaný povinný vrátiť NFP súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 20Bdo/36/2023, v ktorom súd uviedol, že zo žiadneho z bodov čl. 10 VZP nevyplýva povinnosť žalobcu ako poskytovateľa NFP výslovne uviesť konkrétny dôvod uvedený v čl. 10 bode 1 VZP. Z článku 10 bod 4. VZP vyplýva, že poskytovateľ v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov stanoví rozsah povinnosti vrátenia NFP alebo jeho časti a v zmysle čl. 10 bodu 5. uvedie výšku NFP, príjmu a výnosu, ktorú má prijímateľ vrátiť resp. odvieť a zároveň určí čísla účtov, na ktoré je prijímateľ povinný vrátenie resp. odvedenie vykonať.

53. Pri posudzovaní výdavkov sa skúma ich hospodárnosť, formálne podklady, efektívnosť, pomer priamych a nepriamych výdavkov, pričom súd nie je oprávnený skúmať a posudzovať oprávnenosť výdavkov, keďže na túto kontrolu je v zmysle zákona oprávnený žalobca, pričom žalovaný podpisom zmluvy akceptoval právo kontroly výdavkov žalobcom. Žalobca špecifikoval, ktoré z výdavkov považoval za neoprávnené v akom rozsahu a z akého dôvodu, pričom žalovaný voči zisteným nedostatkom námietky nepodal. Žalovaný ako prijímateľ má povinnosť preukázať oprávnenosť výdavkov v tomto prípade neprekročenie pomeru priamych a nepriamych výdavkov, ktoré bolo konštatované v zázname z administratívnej kontroly a na základe ktorého žalobca žiada o vrátenie finančných prostriedkov, pričom k tomu zo strany žalobcu nedošlo a teda nepreukázal vynaloženie finančných prostriedkov v zmysle Zmluvy o NFP. Vzhľadom na uvedené súd žalobe žalobcu v časti o zaplatenie sumy 2.289,86 eura vyhovel.

54. Žalovaný bol povinný vrátiť časť NFP uvedený v Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov s poukazom na čl. 10 bod 5. VZP v lehote do 50 dní odo dňa doručenia Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov t.j. do 09.02.2017, keďže zo strany žalovaného nedošlo k úhrade dlžnej sumy včas, vznikol

žalobcovi zákonný nárok požadovať popri plnení istiny aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.289,86 eura od 10.02.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni splatnosti do zaplataenia.

55. Súd v súvislosti s omeškaním žalovaného priznal žalobcovi aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-eur.

56. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa ustanovenia § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

58. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. Niet pochýb o tom, že v danom prípade k čiastočnému zastaveniu konania v časti istiny 21.461,47 eura vrátane príslušenstva došlo v dôsledku procesného zavinenia žalobcu, ktorý zobral žalobu v uvedenej časti späť bez uvedenia dôvodu. O nároku na náhradu trov konania ako celku súd rozhodol podľa §§ 255 ods. 1 a 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalobcu ako stranu v konaní procesne úspešnú iba v časti istiny 2.289,86 eura vrátane príslušenstva, ktorá zavinila čiastočné zastavenie konania, zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 78,14 %. Hrubý úspech žalobcu bol 10,93 % (istina 2.289,86 eura vrátane úrokov z omeškania vo výške 9 % denne zo sumy 2.289,86 eura od 10.02.2017 do zaplataenia = 3.800,23 eura / uplatnený nárok 23.751,33 eura + úrok z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 21.461,47 eura od 15.04.2015 do 06.03.2020, zo sumy 2.289,86 eura od 10.02.2017 do zaplataenia = 34.776,13 eura; $3.800,23 / 34.776,13 = 10,93\%$) a hrubý úspech žalovaného 89,07 % a tým daný prevažný úspech žalovaného v rozsahu 78,14 % a teda žalovaný má právo na náhradu účelne vynaložených trov práve v tomto rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).